

Βαθμός Ασφαλείας :

Βαθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Πρωτ. 11

Εν Αθήναις τῆ 20^η Σεπτεμβρίου 1980.

Π ρ ο ς

Τό Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Γεν. Δ/νσιν Δ/σεως Δ/σύνης.

Ε ν τ α ὺ θ α

Ἐχομεν τήν τιμήν ν'ανακοινώσωμεν τήν ἡμετέραν γνώμην, ὡς ἀκολουθῶντες ἔχουσιν, ἐπί τοῦ, διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 67.301/1980 συνεπιστρεφομένου, μετά πάντων τῶν σχετικῶν, Ὑμετέρου ἐγγράφου, τεθέντος ἐρωτήματος.

I.- Ὁ δικηγόρος, σημαντικόν ὄργανον τῆς δικαιοσύνης, προσφέρει ἐλευθέρως καί κατά τήν ἐπιστημονικήν του πεποίθησιν τάς νομικάς του ὑπηρεσίας, εἴτε ὡς πληρεξούσιος ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ὅπου ἡ παράστασις του εἶναι, κατά κανόνα, ὑποχρεωτική (ἄρθρ. 94 Κώδ. Πολ. Δικ.), εἴτε, κατά τήν ἔκφρασιν τοῦ Κώδ. Ποιν. Δικονομίας, ὡς συνήγορος ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ὅπου ἡ παράστασις του ἀντιθέτως εἶναι, κατά κανόνα, μή ὑποχρεωτική (ἄρθρ. 39 παρ. 2 ν. 3026/54, 100 παρ. 3, 340 παρ. 1, 376, 448 καί 513 παρ. 3 Κ.Π.Δ.).

II.- Διά τήν νόμιμον παράστασίν του ἀπαιτεῖται ἐνώπιον μέν τῶν πολιτικῶν δικαστη-

ρίων πληρεξουσιότης, ήτις, κατά τό άρθρ. 96 παρ. 1 Κ. Πολ. Δικ., δίδεται είτε διά συμβολαιογραφικήσ πράξεως, είτε προφορικώς διά δηλώσεως τοῦ διαδίκου καταχωριζομένησ εις τά πρακτικά ή τήν έκθεσιν, ενώπιον δέ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων διορισμός, γινόμενος προφορικώς διά δηλώσεως τοῦ διαδίκου, καταχωριζομένησ εις τά πρακτικά ή τήν έκθεσιν, καί μόνον εις τάς ἐλαχίστας περιπτώσεις τῶν άρθρ. 17 παρ. 1, 42 παρ. 2, 51 παρ. 1, 83 παρ. 1, 465 παρ. 1 καί 501 παρ. 3 Κ. Π. Δ. απαιτεῖται έγγραφος πληρεξουσιότησ πρόσ ειδικόν πληρεξούσιον, ὅστις, πλήν τῆσ περιπτώσεως τοῦ άρθρ. 501 παρ. 3 Κ. Π. Δ, δύναται νά εἶναι καί μή δικηγόρος (άρθρ. 39 παρ. 2 γ ν. 3026/54).

III. - Πέραν ὅμως τούτων ἐρευνητέον εἶναι ἐάν απαιτεῖται καί ή καταβολή παγίου τέλοῦσ χαρτοσήμου ἐκ δραχ. 20, κατ' ἐπιταγήν τοῦ άρθρ. 24 τοῦ Κῶδ. τελῶν χαρτοσήμου, ὡσ ἀντικατεστάθη διά τοῦ άρθρ. 24 τοῦ ν. 12/1975, ὀρίζοντος ὅτι "τά έγγραφα, διά τῶν ὀποιῶν δίδεται ή πληρεξουσιότησ, ὑπόκεινται εις τό τέλος τῶν δραχ. 20, τό τέλος δέ τοῦτο ὀφείλεται καί ὁσάκις ή πληρεξουσιότησ δίδεται προφορικώς διά δηλώσεως καταχωριζομένησ εις τά πρακτικά ή τήν έκθεσιν τῶν δικαστηρίων". Καί διά μέν τά έγγραφα, διά τῶν ὀποιῶν δίδεται ή πληρεξουσιότησ, οὔδέν ἀνακύπτει ζήτημα, ἀφοῦ ταῦτα, κατά ρητήν καί ἄνευ διακρίσεως ἀξίωσιν τοῦ διαληφθέντος άρθρου, ὑπόκεινται εις τό ρηθέν τέλος. Ἐκ τοῦ ὀριζομένου ὅμως περαιτέρω ὅτι "τό τέλος τῶν δραχ. 20 ὀφείλεται καί ὁσάκις ή πληρεξουσιότησ δίδεται προφορικώς", σαφῆσ, κατά τήν γνώμην μας, εἶναι ή πρόθεσις τοῦ νομοθέτου ὅπως εις τό διαληφθέν τέλος ὑποβάλλεται μόνον ή κατ' άρθρ. 96 παρ. 1 Κ. Πολ. Δικ. προφορική πληρεξουσιότησ πρόσ δικηγόρον διά τήν παράστασίν του, ὡσ πληρεξουσίου, ενώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, οὔχι δέ καί ή προφορική δήλωσις, διά τῆσ ὀποιῶσ διορίζεται δικηγόρος, ὡσ συνήγορος, ενώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων. Καί τοῦτο διότι, ἐάν ὁ νομοθέτης,

ὅστις ἐτέλει ἐν γνώσει τῆς διαφορᾶς μεταξύ τῶν δικαιωμάτων καί καθηκόντων τοῦ δικηγόρου, ὡς συνηγόρου, εἰς τὴν ποινικὴν διαδικασίαν καί τοῦ δικηγόρου, ὡς πληρεξουσίου, εἰς τὴν πολιτικὴν τοιαύτην, ἤθελε νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω παγίον τέλος τῶν δραχ. 20 καί τὴν προφορικὴν τοῦ διαδίκου δήλωσιν περὶ διορισμοῦ τοῦ δικηγόρου ὡς συνηγόρου του θὰ ὤριζε τοῦτο ρητῶς, τοῦθ' ὅπερ, διὰ τοῦ διαληφθέντος ἄρθρ. 24 παρ. 1δ, οὔτινος τὴν σχετικὴν διατύπωσιν ἔλαβεν ἐκ τοῦ προπαρατεθέντος ἄρθρ. 96 παρ. 1 Κ. Πολ. Δικ., δέν πράττει προδήλως πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ὑπερτάτου συμφέροντος τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, ὑπαγορεύοντος ὅπως μὴ περιορίζεται κυρίως ὁ κατηγορούμενος εἰς τὸν διορισμόν, διὰ τὴν υπεράσπισίν του, δικηγόρου, ἐκ τῆς, κατὰ νόμον, καταβολῆς, πρὸς τοῦτο, χαρτοσήμου, ἀποτελούσης πρόσθετον οἰκονομικὴν, δι' αὐτάν, ἐπιβάρυνσιν, ἐν ὅφει καί τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ποινικὴ δίκη, ἀνοιγομένη ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν ἐν ὀνόματι τῆς πολιτείας (ἄρθρ. 43 Κ. Π. Δ), διεξάγεται διὰ τὸν κατηγορούμενον, κατὰ κανόνα, ἀτελῶς καί μόνον ἐν καταδίκῃ τούτου εἰς ποινὴν καταδικάζεται καί εἰς τὰ ἔξοδα καί τέλη (ἄρθρ. 581 Κ. Π. Δ, ὡς ἀντικ. διὰ ν. 663/77), τὰ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκδικάσεως τοῦ ἀδικήματος γενόμενα. Ἡ ὑποστηριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἀντίθετος ἀποφίς, καθ' ἣν τὸ τέλος τῆς προειρημένης διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 24 παρ. 1δ τοῦ Κώδ. Τελῶν Χαρτοσήμου, ὡς ἐκ τῆς γενικότητός της, ἔχει ἐφαρμογὴν καί ἐπὶ διορισμοῦ δικηγόρου ἐνώπιον ποινικῶν δικαστηρίων, ὡς συνηγόρου, τὸσον ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου, ὅσον καί ὑπὸ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, δέν εὐρίσκει, κατὰ τὴν γνώμην μας, στήριγμα ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου, ἢ διατύπωσις τοῦ ὁποίου δέν γεννᾷ οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι δι' αὐτοῦ ἐσκοπήθη ἡ καταβολὴ τοῦ παγίου τέλους τῶν δραχ. 20 μόνον ἐπὶ τῆς κατ' ἄρθρ. 96 παρ. 1 Κ. Πολ. Δικ. προφορικῆς πληρεξουσιότητος. Κατὰ ταῦτα, ὀρίζων ὁ Κώδιξ Τελῶν Χαρτοσήμου τὴν ἐπιβολὴν τέλους εἰς τὰς περιπτώσεις διορισμοῦ πληρεξουσίου διὰ προφορικῆς δηλώσεως, καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικὰ ἢ τὴν

ἔκθεσιν τῶν Δικαστηρίων, δέν περιλαμβάνει καθ' ἡμᾶς, καί τούς συ-
νηγόρους, ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅτι ὁ διορισμός τούτων διά προφορικῆς δη-
λώσεως δέν ὑποβάλλεται εἰς τό ρηθέν τέλος τῶν δραχ. 20.-

Ο Ἀντεισαγγελεὺς

Δημήτριος Καρύμπαλης